

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.948 van 4 april 2003
in de zaak A. 123.619/X-11.035.**

In zake : de c.v.a. DISTRI BEHEER 21,
die woonplaats kiest bij
Advocaten R. BECKERS en S. HOOYBERGHS,
kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
Kasteelstraat 6

tegen :

1. de gemeente GROBBENDONK,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 - de Minister van Economie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Tasson-Snelstraat 38,
 - het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v.a. DISTRI BEHEER 21 op 8 juli 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 3 mei 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk "houdende weigering om een vergunning te verlenen op de aanvraag tot machtiging (sociaal-economisch dossier) voor de inplanting van een supermarkt cash*fresh te Grobbendonk, Floris Primsstraat 4 (wet op de handelsvestigingen van 29 juni 1975)", en
2. van het daaraan voorafgaand collegiaal ongunstig advies van het Sociaal-economisch comité voor de Distributie van 16 april 2002 (V 2701/2002) (dossier 59/2002);

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de Belgische Staat;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat zij geen kennis heeft kunnen nemen van de statuten van de verzoekende partij noch van de beslissing om in rechte te treden, zodat zij terzake voorbehoud maakt;

Overwegende dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat de beslissing tot het instellen van de vordering tot het in rechte treden van verzoekende partij werd genomen door het statutair bevoegde orgaan; dat de terzake opgeworpen exceptie van niet ontvankelijkheid niet gegrond is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Verzoekster is de vennootschap die het project (de inplanting van de supermarkt cash-fresh te Grobbendonk, Floris Primsstraat) moet realiseren, dit binnen het kader van haar maatschappelijk doel (kleinhandel in algemene voedingswaren en huishoudelijke artikelen).

Uit de aanvraag tot machtiging blijkt dat de geplande vestiging het enige verkooppunt van verzoekster is.

"*Voor enkelvoudige handeleenheden, d.w.z. voor de ontwerpen met slechts 1 verkooppunt zoals supermarkten, hypermarkten, gespecialiseerde winkel, enz... Bij ontwerpen met meerdere verkooppunten moet een dossier type S.E. 2 ingediend worden.

(...)

3. Heeft de uitbater nog andere verkooppunten dan dit waarvoor de aanvraag wordt ingediend ? (...)

Neen'

De totale investering voor de aankoop van het terrein met gebouw, de oprichting van het gebouw en de inrichting van het gebouw bedraagt € 1.700.011,00 (zie aanvraag, punt G.2, stuk 7).

Verzoekster is als privé-investeerder niet in staat om nog jaren te wachten op definitief uitsluitel over de realisatie van het project, temeer daar de aandeelhouders van verzoekster zelf hoofdelijk en onbeperkt aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de vennootschap. (statuten, artikel 4)

Door de bestreden beslissing dreigt het hele project op de helling te worden gezet.

Dit is geen louter financieel nadeel.

Anderzijds kan de tewerkstelling van 33 personeelsleden niet worden gerealiseerd.

Tenslotte is de geldigheidsduur van de aan verzoekster verleende stedenbouwkundige vergunning beperkt tot 2 jaren. In toepassing van artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen kan deze vergunning maar gebruikt worden wanneer ook een socio-economische vergunning wordt verleend.

Een tussen te komen arrest tot schorsing zal het bestuur minstens ertoe aanzetten de bestreden beslissing te heroverwegen en desgevallend in te trekken en opnieuw te beschikken";

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar nota met opmerkingen niet ingaat op het door de verzoekende partij aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota met opmerkingen vooreerst wijst op het feit dat het in extremis indienen van het verzoekschrift tot schorsing op zich al ernstige twijfels doet rijzen over de waarachtigheid van het aangevoerde nadeel, dat het verder ook onduidelijk en hypothetisch is en door geen enkel concreet stuk gestaafd, dat in de mate de verzoekende partij aanvoert dat zij geen jaren kan wachten op uitsluitsel over de realisatie van haar project zij zich beroept op een nadeel dat voortvloeit uit de duur van de vernietigingsprocedure, dat het nadeel voorts aan de verzoekende partij zelf te wijten is doordat zij een aanvraag indiende voor een netto verkoopsoppervlakte van 1205 m² terwijl zij uit een eerder advies van het sociaal economisch comité voor de distributie wist dat dit comité van mening was dat deze oppervlakte niet groter mocht zijn dan 800 m², en zij dus zelf aan de oorsprong ligt van het ongunstig advies waarvan zij wist of moest weten dat dit krachtens de wet onvermijdelijk tot een weigering zou leiden, dat verder de bewering van de verzoekende partij dat het geplande verkooppunt haar enige activiteit is zodat bij gebreke aan realisatie ervan zij niet zou kunnen overleven, moeilijk aan de werkelijkheid getoetst kan worden nu zij geen boekhoudkundige stukken voorlegt waaruit haar activiteiten, het belang van de investering en van de reeds betaalde kosten, en haar jaarlijkse omzet en winst kunnen bepaald worden, dat wel blijkt dat zij op 31 mei 1995 werd opgericht, zodat de vraag rijst wat de verzoekende partij sindsdien heeft gedaan, én dat zij deel uitmaakt van het Paritair Comité "voor de middelgrote levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen", zodat de bewering dat het geplande verkooppunt haar enige activiteit is niet geloofwaardig is, dat het beweerd nadeel ook niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aangezien het project blijkens de aanvraag hoe dan ook niet tot stand zou komen voor augustus/september 2003, dat de bestreden beslissing de verzoekende partij ook niet het risico doet lopen 1.700.000 euro te verliezen aangezien een voorzichtig investeerder een dergelijk bedrag pas besteed na alle vereiste vergunningen te hebben verkregen en dat tenslotte een nieuwe aanvraag werd ingediend waarin gedeeltelijk wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van het sociaal economisch comité voor de distributie;

Overwegende dat de verzoekende partij in de eerste plaats een financieel nadeel inroept; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat het aan de verzoekende partij toekomt in het verzoekschrift het bewijs bij te brengen dat dit wel het geval is; dat de verzoekende partij te dezen aanvoert dat het in casu niet om een louter financieel nadeel gaat, nu door de bestreden beslissing het hele project, dat haar enige verkooppunt is, op de helling

dreigt te worden gezet, dat de tewerkstelling van 33 personeelsleden niet kan worden gerealiseerd en dat de geldigheidsduur van de verleende stedenbouwkundige vergunning beperkt is tot 2 jaar;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij op 31 mei 1995 werd opgericht als de n.v. MAVEK; dat zij op 18 juni 1999 werd omgevormd tot een commanditaire vennootschap op aandelen en de naam van de vennootschap werd gewijzigd in "DISTRIBUEER 21"; dat zij luidens haar statuten tot doel heeft wat volgt :

"De kleinhandel in algemene voedingswaren en huishoudelijke artikelen, omvattende onder meer zuivelwaren, charcuterie, vers vlees, groenten, fruit, conservenartikelen, wijnen, alcoholische dranken en andere dranken, roomijs en consumptie-ijs, sigaren en sigaretten, tabak en rookartikelen, textielwaren, papierwaren, diverse aard- en plasticwerken, elektriciteitsartikelen, gereedschappen enzovoort.

Deze opsomming is geenszins limitatief en dient in de ruimste zin geïnterpreteerd te worden. De vennootschap mag haar doel verwezenlijken volgens alle gekende formules van distributie, in de vorm van supermarkt, shoppingcenter, zelfbedieningswinkel.

De vennootschap heeft tevens tot doel : zowel in België als in het buitenland, onder eender welke vorm, participaties te verwerven en aan te houden in vennootschappen en ondernemingen;

het deelnemen in of de directie voeren onder andere vennootschappen en ondernemingen; het management en het bestuur van om het even welke ondernemingen en vennootschappen; het optreden als vereffenaar;

het verlenen van technische, administratieve, financiële of commerciële bijstand aan alle Belgische en buitenlandse ondernemingen;

haar patrimonium, bestaande uit onroerende en roerende goederen, te behouden, in de ruimste zin van het woord te beheren en oordeelkundig uit te breiden;

de aankoop, verhuur, onderhoud en verkoop van alle onroerende en roerende goederen, -desgevallend ten behoeve van eigen handelsverrichtingen of voor handelsverrichtingen van derden- zoals alle soorten materieel, gereedschappen, machines, installaties en computers, soft- en hardware;

het aanvragen, verwerven, verhandelen en exploiteren van licenties, octrooien, merken en dergelijke.

De vennootschap kan zowel in het binnen- als in het buitenland alle industriële, commerciële en financiële, roerende en onroerende verrichtingen doen, die kunnen bijdragen tot de verwezenlijking of het vergemakkelijken van het maatschappelijk doel, met inbegrip van : het deelnemen in alle ondernemingen die een gelijkaardig doel nastreven of waarvan het doel in nauw verband met het hare staat, kredieten en leningen aangaan en toestaan, zich voor derden borg stellen door haar goederen in hypotheek of in pand te geven, inclusief de eigen handelszaak";

dat uit het statutair doel, dat bij de omvorming tot commanditaire vennootschap op aandelen nog werd "uitgebreid" met meerdere activiteiten, blijkt dat verzoekster op meerdere terreinen actief is; dat het niet kunnen realiseren van een bepaald project

dat zij voor ogen heeft voor een dergelijke vennootschap niet anders dan als een louter financieel nadeel kan worden aanzien dat behoort tot het normale bedrijfsrisico, tenzij blijkt dat de impact op het totaal van haar bedrijfsactiviteiten en haar financiële situatie dermate groot is dat zij in haar voortbestaan wordt bedreigd; dat verzoekster geen enkel concreet gegeven bijbrengt omtrent haar globale activiteiten en haar financiële situatie in zijn geheel waaruit kan blijken dat het niet kunnen realiseren van het beoogde project haar voortbestaan ernstig in het gedrang dreigt te brengen; dat de bewering dat het geplande verkooppunt haar enige verkooppunt is niet aan de hand van concrete boekhoudkundige stukken wordt aangetoond; dat hiertoe slechts wordt verwezen naar de door haar ingediende aanvraag tot machtiging waaruit volgens haar blijkt dat de geplande vestiging haar enige verkooppunt is, nu het gaat om een aanvraag voor enkelvoudige handeleenheden, d.w.z. ontwerpen met slechts 1 verkooppunt, terwijl "bij ontwerpen met meerdere verkooppunten (...) een dossier type S.E. 2 (moet) ingediend worden", en waarin ook wordt verklaard dat de "uitbater" geen andere verkooppunten heeft dan dit waarvoor de aanvraag wordt ingediend; dat enkel en alleen uit verzoeksters aanvraag niet naar genoegen van recht blijkt dat zij, gelet op haar maatschappelijk doel, geen andere activiteiten heeft; dat daarenboven uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken blijkt dat het kapitaal 5.639.500 euro bedraagt, dat volledig volstort is; dat verzoekster uiteenzet reeds 1.700.011 euro te hebben geïnvesteerd; dat uit de aanvraag evenwel blijkt dat voor de aankoop, nog vóór de oprichting van de n.v. MAVEK, 330.011 euro werd geïnvesteerd; dat voor de bouw en de inrichting een investering is gepland van 620.000, respectievelijk 750.000 euro; dat evenwel niet blijkt dat deze bedragen reeds effectief zijn geïnvesteerd; dat overigens de stedenbouwkundige vergunning niet mag worden uitgevoerd zolang de socio-economische vergunning niet is verkregen; dat de beweerdte investering van 1.700.011 euro -zelfs zonder te moeten ingaan op de vraag of een volstort kapitaal van 5.639.500 euro niet volstaat om zodanige investering te dragen zonder het voortbestaan van de vennootschap in het gedrang te brengen,- niet als een te dezen dienstig nadeel kan worden ingeroepen;

Overwegende voorts dat het nadeel persoonlijk moet zijn; dat het niet kunnen realiseren van de tewerkstelling van 33 personeelsleden derhalve evenmin dienstig kan worden ingeroepen; dat dit eveneens het geval is met het argument dat de aandeelhouders van verzoekster zelf hoofdelijk en onbeperkt aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de vennootschap;

Overwegende dat de verzoekende partij ook geen gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat zij - in de veronderstelling dat de op 5 november 2001 verkregen stedenbouwkundige vergunning zou komen te vervallen in de loop van de annulatieprocedure- deze vergunning niet opnieuw zou kunnen verkrijgen;

Overwegende dat verzoeksters uiteenzetting geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier april 2003, door :

de H. J. BOVIN,

Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.